

Sygn. akt V KO 71/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie z zażalenia **S. G.-G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 5 września 2018 r.

o przekazanie sprawy o sygn. akt III Kp [...],

innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 5 września 2018 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt III Kp [...] innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że sprawa dotyczy zażalenia S. G.-G. na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie poświadczenia nieprawdy, złożenia fałszywego zawiadomienia o przestępstwie oraz przekroczenia uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w P. W przekonaniu Sądu Rejonowego sytuacja, w której sąd orzekałby w sprawie dotyczącej sędziego tego sądu, mogłaby prowadzić do powstania w odbiorze społecznym przekonania o braku bezstronności sądu, godzące w dobro wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza biorąc pod uwagę medialny charakter spraw, w których stroną jest sędzia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja określona art. 37 k.p.k. stanowi wyjątek od zasady właściwości miejscowej sądu i powinna mieć zastosowane jedynie w szczególnych przypadkach. Z tego względu również okoliczności wskazane przez Sąd występujący z wnioskiem, o którym mowa w wymienionym przepisie, muszą mieć charakter wyjątkowy, a nie sprowadzać się jedynie do wyrażenia abstrakcyjnej obawy o możliwość postrzegania w odbiorze społecznym postępowania przed Sądem orzekającym oraz samego rozstrzygnięcia sprawy jako obciążonego brakiem bezstronności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano już wcześniej, że sam fakt formułowania zarzutów pod adresem sędziów lub prokuratorów nie powinien być traktowany jako okoliczność uzasadniająca wątpliwości co do bezstronności sędziów sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego. W tego rodzaju sprawach sądy właściwe do ich rozpoznania na zasadach ogólnych nie powinny wyrażać wątpliwości co do możliwości zachowania standardów rzetelnego procesu ani obawiać się o postrzeganie sprawy w opinii publicznej, co z pewnością nie sprzyja budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości (zob. *postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2013 r., V Ko 78/12, LEX nr 1277828*; por. *postanowienie SN z dnia 22 listopada 2012 r., V Ko 65/12, LEX nr 1228521*). Sąd Najwyższy podziela to stanowisko również na gruncie niniejszej sprawy. To właśnie orzekanie i podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie przez sąd właściwy na zasadach ogólnych stanowi właściwą postawę, budującą autorytet wymiaru sprawiedliwości, pozytywnie kształtując jego wizerunek w odbiorze społecznym.

Na marginesie warto jedynie zaznaczyć, że odpowiednią i wystarczającą instytucją gwarantującą bezstronne rozpoznanie przedmiotowej sprawy jest unormowanie zawarte w art. 41 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.